

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/26-01/30
URBROJ: 50301-27/27-26-7

Zagreb, 2. srpnja 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu – amandman Vlade

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 196. i 199. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18. 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu podnosi sljedeći

A M A N D M A N

Iza članka 13. dodaje se članak 13.a koji glasi:

„Članak 13.a

U članku 96. stavku 2. riječi: „koja je registrirana za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu i“ brišu se.

U stavku 3. riječi: „koja ima upisanu agencijsku djelatnost u cestovnom prijevozu u sudski ili obrtni registar“ brišu se.

Obrazloženje:

Predloženom izmjenom zadržava se licencijski režim za agencijsku djelatnost u cestovnom prijevozu, ali se uklanja formalni uvjet koji je vezan uz domaći oblik registracije. Time se pristup djelatnosti veže uz ishođenje licence i ispunjenje materijalnih uvjeta, što je prikladnije i razmjernije sredstvo nadzora. Nadležno tijelo i dalje odlučuje o izdavanju licence, vodi evidenciju licenciranih subjekata, može provjeravati ispunjenje uvjeta i može ukinuti licenciju ako se djelatnost obavlja protivno propisima. Stoga se javni interes ostvaruje bez nepotrebnog ograničavanja slobode poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga. Sloboda poslovnog nastana iz članaka 49. i 54. Ugovora o funkcioniranju Europske unije štiti mogućnost da društva osnovana u jednoj državi članici posluju u drugoj bez neopravdanih formalnih prepreka.

Predložena izmjena osigurava da se licencija za obavljanje agencijske djelatnosti izdaje na temelju materijalnih i provjerljivih uvjeta. Time se zadržava zaštitna funkcija članka 96., ali se uklanja formalna prepreka koja bi mogla isključiti subjekte zbog njihova mjesta poslovnog nastana ili oblika registracije. Nadležno tijelo i dalje može zahtijevati dokumentaciju potrebnu za identifikaciju subjekta, provjeru dobrog ugleda i provjeru ostalih uvjeta, ali takva dokumentacija treba biti otvorena prema jednakovrijednim dokazima iz drugih država članica Europske unije.

Uvjeti za pristup djelatnosti moraju biti nediskriminirajući, opravdani javnim interesom, prikladni i nužni. To proizlazi iz općeg testa razmjernosti Suda Europske unije u predmetu Gebhard i iz Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006), osobito za sustave odobrenja i uvjete izdavanja odobrenja.

Praksa Suda Europske unije u predmetima Centros i Überseering podupire pristup prema kojem država domaćin mora priznati pravni status društva valjano osnovanog u drugoj državi članici Europske unije, uz mogućnost razmjernih mjera protiv zlouporaba. Zato je sigurnije tražiti licenciju i jednakovrijedne dokaze, a ne domaći registracijski oblik.

 PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković